

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511208635
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511208635.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa B. O. X., s.r.o., so sídlom W., F. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou S. O., s.r.o., so sídlom W., F. 5, proti odporcovi O. F., bytom F. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42260086, zastúpeného Advokátskou kanceláriou M. D., s.r.o., so sídlom W., X. 6, o zaplatenie 612,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. augusta 2013, č.k. 6C/173/2012-88, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že navrhovateľ **je p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 113,93 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárie M. D., s.r.o., so sídlom W., X. 6, vedený v S. banke, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu súdneho poplatku vo výške 36,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vedený v S. banke, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/1100, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 03.10.2011 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 612,94 Eur s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 551,99 Eur od 09.12.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uznesením zo dňa 28.11.2012, č.k. 6C/173/2012-56 súd prvého stupňa vo výroku I. konanie zastavil, vo výroku II. odporcovi náhradu trov konania nepriznal, vo výroku III. uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania titulom súdneho poplatku a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 100 % a vo výroku IV. rozhodol, že navrhovateľovi vracia súdny poplatok vo výške 29,87 Eur, ktorý mu bude vrátený po právoplatnosti uznesenia prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. Krajský súd v Trenčíne na základe odvolania navrhovateľa v časti výroku o trovách konania, uznesením zo dňa 28.03.2013, č.k. 4Co/125/2013-81 uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku III. o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 100 % potvrdil. Súčasne zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2013. Napadnuté uznesenie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., a v intenciách uznesenia zo dňa 28.11.2012, č.k. 6C/173/2012-56, potvrdeného uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.03.2013, č.k. 4Co/125/2013-81, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh späť bez zavinenia odporcu, a teda z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania. Súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu súdneho poplatku vo výške 36,50 eur a náhradu trov konania za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 15 písm. a) a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v platnom znení z hodnoty 612,94 Eur a 385,92 Eur, a to vo výške 165,70 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s

klientom 61,41 Eur, písomné podanie na súd - vyjadrenie 61,41 Eur, 2x režijný paušál 15,26 Eur a 20 % DPH 27,62 Eur).

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Namietol aj výšku trov právneho zastúpenia, pričom má za to, že v zmysle § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb predstavuje tarifnú odmenu určenú pri začatí poskytovania právnej služby len výška peňažného plnenia. V prípade, ak by mal zákonodarcu na mysli, že sa za tarifnú hodnotu považuje aj príslušenstvo pohľadávky, uviedol by to v texte vyhlášky. Úrok z omeškania, ktorý nie je bližšie určiteľný vzhľadom na označenie do zaplatenia, nie je súčasťou základu pre výpočet trov konania. Navrhovateľ zastáva názor, že deň vstupu vedľajšieho účastníka konania nie je rozhodnou skutočnosťou pre určenie kapitalizovanej sumy. Poukázal na to, že vedľajší účastník je oslobodený od platenia súdneho poplatku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 21,32 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 11,95 Eur a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom vyjadrení žiadal uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazat navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,28 Eur. Uviedol, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v konaní v celom rozsahu úspešný. Súd v tomto prípade o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a to vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal vo veci plný úspech. Vzhľadom k tomu, že na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom, súd správne priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania. SZ OSA

je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Uviedol, že nesúhlasí s návrhom navrhovateľa, aby súd pri rozhodovaní o trovách použil § 150 O.s.p. Pre aplikáciu tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. O procesnej disciplinovanosti vedľajšieho účastníka v tomto prípade nemôže byť sporu, a to z dôvodu, že vedľajší účastník si uplatňoval v konaní iba dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bolo rozhodnutie o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu súdneho poplatku vo výške 36,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 Eur, a to na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením zo dňa 28.11.2012, č.k. 6C/173/2012-56, ktoré v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.03.2013, č.k. 4Co/125/2013-81 nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2013, o týchto trovách konania rozhodol tak, že na ich náhradu vo výške 100 % vedľajšiemu účastníkovi zaviazal navrhovateľa. Z dôvodu, že o trovách konania vedľajšieho účastníka bolo právoplatne rozhodnuté podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 7 O.s.p., odvolací súd preskúmaval len výšku účelne vynaložených trov vedľajšieho účastníka.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom súd prvého stupňa v napadnutom uznesení správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia, avšak pochybil pri vyčíslení ich výšky. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že za jeden úkon právnej služby patrí právnenmu zástupcovi suma 61,41 Eur, ktorá je počítaná z ceny predmetu konania 998,86 Eur. Preskúmaním veci však odvolací súd zistil, že odmena za právne služby vo výške 61,41 Eur nezodpovedá cene predmetu konania, ktorá je vo výške 612,94 Eur. Do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby okrem istiny vo výške 612,94 boli vzaté aj kapitalizované úroky z omeškania.

Podľa ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Obč. zákonníka). Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v ust. § 10 ods. 2 cit. vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka v zmysle uvedeného potom pozostáva z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 113,93 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení do 30.06.2013 z hodnoty pohľadávky 612,94 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia 39,84 Eur, písomné podanie vyjadrenia na súd 39,84 Eur, 2x režijný paušál á 7,63 Eur a 20 % DPH, vo výške 18,99 eur.

Následne odvolací súd skúmal povinnosť navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu súdneho poplatku vo výške 36,50 Eur.

V danom konaní podaním zo dňa 19.04.2012 Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42260086 oznámilo svoj vstup do konania. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu súdneho poplatku vo výške 36,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, bez toho, že by skúmal či vedľajší účastník je oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Uvádzaný súdny poplatok napokon vedľajšiemu účastníkovi ani nebol súdom prvého stupňa vyrubovaný, nakoľko ho platil navrhovateľ spolu s podaným návrhom na začatie konania.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) cit. zákona, od poplatku sú oslobodení: nadácie a charitatívne, humanitárne, ekologické organizácie a združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľov.

Ustanovenie § 4 cit. zákona rozoznáva oslobodenie od poplatku buď v zmysle ods. 1, ako oslobodenie pre celé súdne konanie alebo v zmysle ods. 2, tzv. osobné oslobodenie pre subjekt, ktorý spĺňa podmienky v tomto ustanovení uvedené. Z hľadiska tohto ustanovenia jednoznačne platí, že ak osoba spĺňa podmienky v týchto ustanoveniach uvedené, je od poplatku oslobodená, či už z povinnosti platiť za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, pretože len tak môže byť naplnený účel ustanovenia § 4 cit. zákona.

Novela zákona o súdnych poplatkoch (zákon č. 621/2005 Z. z.) tak rozšírila okruh oslobodených podľa ods. 2 písm. c) o združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľov. Dôvodom bola skutočnosť, že združeniam založeným na ochranu spotrebiteľov sa novelou zákona o ochrane spotrebiteľa priznalo právo uplatniť práva spotrebiteľov na súde. Toto oprávnenie združení na ochranu spotrebiteľov je činnosťou vo verejnom záujme, podobne, ako je to v prípade charitatívnych, humanitárnych a ekologických organizácií.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na čiastočný neúspech v odvolacom konaní na strane navrhovateľa, ako aj vedľajšieho účastníka tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.